

Præjudicielt spørgsmål

Er principperne om etableringsfrihed, forbud mod forskelsbehandling og om konkurrence i medfør af artikel 49 ff. TEUF til hinder for nationale bestemmelser, som dels hindrer en autoriseret farmaceut, der er medlem af den respektive sammenslutning, men som ikke er indehaver af en af fordelingsplanen omfattet forretning, i at foretage detailsalg på sit håndkøbsudsalg også af receptpligtige lægemidler på »hvid recept«, dvs. lægemidler uden tilskud fra den nationale sundhedsmyndighed, som derfor udelukkende betales af forbrugeren, dels hermed også på dette område fastsætter et forbud mod salg af bestemte kategorier af lægemidler og indfører kvoteregler vedrørende antallet af forretninger i landet?

Sag anlagt den 3. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-165/12)

(2012/C 157/10)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og E. Paasivirta, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 19/2012/EU ⁽¹⁾ af 16. december 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariiske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst, annulleres, for så vidt som den er baseret på artikel 218, stk. 6, litra b), TEUF, sammenholdt med artikel 43, stk. 3, TEUF.

- Virkningerne af den annullerede afgørelse skal opretholdes, indtil en ny afgørelse, der er vedtaget med rette hjemmel, dvs. artikel 218, stk. 6, litra a), TEUF, sammenholdt med artikel 43, stk. 2, TEUF, inden for en rimelig frist træder i kraft, eller, såfremt Europa-Parlamentet nægter at give sin godkendelse, indtil udløbet af en kort, rimelig frist efter Europa-Parlamentets beslutning om at nægte godkendelse.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse 19/2012/EU, med opretholdelse af virkningerne indtil vedtagelsen af en ny retsakt, idet valget af retsgrundlag grundlæggende afviger fra det, som Kommissionen foreslog med Europa-Parlamentets godkendelse, nemlig artikel 218, stk. 6, litra a) (sammenholdt med artikel 43) TEUF.

Kommissionen har gjort gældende, at Rådet ved at handle på den måde har begået en fejl, og at Rådet i henhold til Kommissionens forslag skulle have anmodet om Europa-Parlamentets godkendelse inden vedtagelsen af den omtvistede retsakt.

Til støtte for søgsmålet har Kommissionen anført tre anbringender: det første, der er opdelt i tre led, vedrører dels tilsidesættelsen af artikel 218, stk. 6, litra a), TEUF og artikel 43, stk. 2, TEUF, for så vidt som Rådet valgte artikel 218, stk. 6, litra b), TEUF og artikel 43, stk. 3, TEUF som retsgrundlag for den anfægtede retsakt, dels tilsidesættelsen af artikel 296, stk. 2, TEUF, for så vidt som Rådet har givet en selvmodsigende begrundelse for sit valg af retsgrundlag.

Det andet anbringende, der er udledt af det første, vedrører også tilsidesættelsen af artikel 218, stk. 6, litra a), TEUF, for så vidt som Rådet har tilsidesat Europa-Parlamentets institutionelle beføjelser ved ikke at have opnået sidstnævntes godkendelse, selv om denne er påkrævet i henhold til den pågældende artikel.

Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelsen af artikel 17 TEU og artikel 218, stk. 6, TEUF, for så vidt som Rådet har foretaget en urigtig gengivelse af Kommissionens forslag.

⁽¹⁾ EUT 2012 L 6, s. 8.